

Martin Kirigin

IN MEMORIAM BISKUPU ALFREDU PICHLERU

Naša bi revija mogla komemorirati svakoga biskupa i svećenika, barem onoga čije bi ime netko javio uredništvu. No biskupa Pichlera zaista mora, jer je predvodio koncilsku liturgijsku obnovu kod nas. Kad je župnik dr Franjo Šeper postao nadbiskupom, Pichler ga je naslijedio kao predsjednik našega Interdijecezanskoga liturgijskog odbora (ILO-a). Kao takav vodio je više siječanjskih Svećeničkih tečajeva u Zagrebu. Na njemu je godinu 1962. iznio načela o sudjelovanju vjernika u svetoj misi, kod čega je spomenuo i tri još uvijek postojeće opasnosti za pravilno sudjelovanje: konzervativizam, liturgizam i formalizam. Tom je prigodom prvi kod nas, dobro poznavajući nauku čuvenog O. Casela, prenio izraze da se u misnoj žitvi otajstveno posadašnjuje i uprisitnjuje Isusova žrtva na križu.

Na prijedlog naših biskupa evropski su kolege uvrstili biskupa Pichlera u svoju listu prema kojoj je bio na Saboru izabran u Komisiju za konstituciju o svetoj liturgiji. Tu je tako uspješno sudjelovao da ga je Pavao VI. imenovao u Vijeće za provedbu konstitucije o liturgiji "Sacrosanctum concilium". Kad su naši biskupi, par mjeseci nakon što je ta konstitucija izglasana i potvrđena, u Zagrebu na tečaju iznijeli njezin sadržaj, biskup Pichler održao je uvodno predavanje i temeljno predavanje.

Nakon ILO-a ustanovljeno je Hrvatsko liturgijsko vijeće pri BK, kojemu je za predsjednika stavljen biskup Pichler. Na toj je dužnosti predvodio izdavanje naših novih liturgijskih knjiga i svojim je izvanrednim poznavanjem Maretićeve Gramatike pomogao oblikovati neke izričaje. Šteta što je

malo pisao, ali imamo barem njegove govore o svetoj misi, što ih je izdao pod značajnim naslovom: "Upoznajmo što činimo". Vjernike i vjernice, što su se dobrano utjecali njegovom duhovnom vodstvu, uvelike je upućivao u liturgiju taj izvor svih milosti i kreposti. Bilo mu je omogućeno i da za svoga nasljednika predloži profesora liturgike u sarajevskoj bogosloviji.

Prilike su širokogrudnog Pichlera navele da kao župnik u Prnjavoru za katolike istočnog obreda nauči njihovu liturgiju i tako je prema njihovoj želji mogao s njima slaviti presvetu euharistiju. A biritualist je i njegov brat ispravac u Rimu.

Nikoga kod nas nije začudilo što je Sveta stolica baš biskupa Pichlera imenovala u Mješovitu katoličko-pravoslavnu komisiju za teološka pitanja. U njoj je zapaženo sudjelovao dok je mogao putovati i o njezinu radu u *Glasu koncila* obavještavati našu javnost. Općenito je bilo poznato njegovo dugogodišnje prijateljevanje s banjalučkim pravoslavnim episkopom Andrejem koji je do skrajnosti pokazao svoju naklonost prema Rimokatoličkoj crkvi. Neka znaju, a kad su oba otišla Bogu mogu i drugi doznati: episkop je Andrej bio spreman i javno priznati prvenstvo rimskog biskupa, ali je prevladalo mišljenje njegova kolege kako bi to bio nerazborit korak s obzirom na kolebljivo stanje ekumenizma kod nas. Neka sada Svevišnjemu slave vječne nebske obrede i mole za teško iskušanu Bosnu i Hercegovinu!